

РЕШЕНИЕ

№ 16034

гр. София, 27.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в публично заседание на 30.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1457** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на М. И. Я., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Република Т., срещу заповед рег. № 4536р ПАМ-3 от 09.01.2026 г. на началника на ГПУ - С.. Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Същата била издадена в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Не било изяснено от органа, че лицето е инициирало производство по ЗУБ съгласно чл. 44, ал. 2 ЗЧРБ. Нарушени били разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК. Моли за отмяна на оспорената заповед.

В открито съдебно заседание М. И. Я., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник на ГПУ - С., редовно призован, не се явява и не се представлява.

В писмени бележки са изложени доводи, че в хода на административното производство не се допуснати съществени процесуални нарушения, а оспорената заповед е издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, в съответствие с материалния закон и неговата цел. Сочи се, че лицето е открито в тайник на автобус при проверка след преминаване на държавната граница, което било без разрешение на надлежните органи на властта и обуславяло наличие на основанието по чл. 41, т. 1 ЗЧРБ. Моли жалбата да бъде отхвърлена. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не представя заключение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на

страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед рег. № 4536р ПАМ-З от 09.01.2026 г. на началника на ГПУ – С. на основание чл. 41, т. 1 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, предвид мотивите, изложени в предложението рег. № 4536р-603/07.01.2026 г. на НГГКПП, и поради това, че на 07.01.2026 г. в 04:00 ч. на ГКПП – Капитан А., в зоната за отговорност на ГПУ – С. при РДГП – Е. граничен полицейски патрул е задържал чужд гражданин, който е преминал държавната граница от Република Т. за Република България без разрешение на надлежните органи на властта, укрит в автобус /в тайник/, на М. И. Я., [дата на раждане], гражданин на Република Т., е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „връщане до страната на произход – Република Т.“.

Жалбоподателят е запознат лично със заповедта на език, който владее, чрез преводач на 09.01.2026 г., удостоверено с подпис.

Приети като писмени доказателства са:

- писмо от ДАБ от 13.03.2026 г., видно от което М. И. Я. е подал молба за международна закрила и е регистриран на 09.01.2026 г. в ДАБ при МС – ТЦ – Пъстрогор, като след отхвърлянето ѝ като явно неоснователна статутът му е сменен на „чужденец“, посочено е също, че лицето е подало на 11.03.2026 г. последваща молба за международна закрила, като предстояло произнасяне по нейната допустимост по реда на чл. 76а ЗУБ;

- заповед за задържане на лице от 07.01.2026 г. от полицейски орган към ГПУ – С.;

- молба до ДАБ за предоставяне на международна закрила рег. № УРИ 453600-27/08.01.2026 г. по описа на ГПУ – С.;

- съобщение от 08.01.2026 г. на М. ГПУ-С., видно от което след задържане лицето е освободено от ПНЗЛ на ГПУ – С. на 07.01.2026 г. в 16:10 ч., конвоирано и предадено в следствения арест на С. в 18:30 ч. на същата дата на основание прокурорско постановление за задържане за 72 часа.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 46, ал. 1 ЗЧРБ във връзка с чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, заповедта е издадена от компетентен административен орган.

Съгласно чл. 41, т. 1 във връзка с чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ ПАМ „връщане до страна на произход“ се налага, когато чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред.

Съгласно чл. 44, ал. 1, изр. първо ЗЧРБ принудителните административни мерки се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, директорите на главните дирекции „Национална полиция“, „Гранична полиция“ и „Борба с организираната престъпност“, директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция „Миграция“, директорите на регионалните дирекции „Гранична полиция“ на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица.

В конкретния случай заповедта е издадена от компетентен орган - началник на ГПУ – С., оправомощен по силата на заповед на директора на РДГП Е. /заповед от 17.06.2024 г./, поради което се формира извод, че не е налице основание за прогласяване на нищожността ѝ по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК.

На второ място, заповедта е издадена в установената писмена форма, съдържа фактическите и

правните основания за издаването ѝ /чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК/ поради което не е налице основание за отмяната на акта съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На трето място, при издаване на заповедта са допуснати съществени процесуални нарушения, които обуславят отмяната ѝ по реда на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

С разпоредбите на чл. 67, ал. 1 и ал. 2 от ЗУБ законодателят е предвидил, че наложената принудителна мярка „връщане до страна на произход“ не се привежда в изпълнение до приключване с влязло в сила решение на производството за предоставяне на международна закрила, както и, че наложената мярка се отменя при предоставено убежище или международна закрила, което обаче касае изпълнението на мярката, а не – дали същата е наложена законосъобразно. Преценката дали заповедта, с която се налага ПАМ, от вида на процесната, е издадена законосъобразно се извършва от съда, който следва да установи дали са били налице предпоставките за това и изяснена ли е в пълнота от органа действително осъществилата се фактическа обстановка.

В случая не е спазена нормата на чл. 44, ал. 2 ЗЧРБ. Съгласно последната „при налагане на принудителните административни мерки компетентните органи отчитат продължителността на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, категориите уязвими лица, наличието на производства по ЗУБ или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето“.

По делото безспорно се установи, че към датата на издаване на оспорената заповед – 09.01.2026 г., жалбоподателят е подал молба за международна закрила – 08.01.2026 г., т.е. иницирал е производство по смисъла на чл. 24, ал. 1 АПК във връзка с чл. 4, ал. 2 и чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗУБ. С регистрирането на чужденеца по подадена от него молба за международна закрила се образува производството за предоставяне на международна закрила, което се е случило на дата 09.01.2026 г., видно от представената от ДАБ информация. Следователно, към датата на издаване на процесната заповед на налагане на ПАМ по отношение на чужденеца не е бил налице влязъл в сила отказ за предоставяне на международна закрила. Прилагайки разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК, съгласно която съответствието на административния акт с материалния закон /в случая ЗЧРБ/ се преценява към момента на издаването му, то органът е следвало да съобрази настъпилите факти на образуване на производство по ЗУБ.

Началникът на ГПУ – С., като не е отчел, че е налице производство по ЗУБ към датата на издаване на оспорваната заповед, е допуснал съществени нарушения на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, касаещи изясняване на всички факти и обстоятелства по случая и събирането на доказателства за това, както и на принципите на процеса „истинност“ и „служебно начало“ по чл. 7 и чл. 9 АПК. При това се формира извод, че е ограничено правото на защита на лицето, спрямо което е наложена процесната ПАМ, както и се възпрепятства преценката на съда при контрола за законосъобразност - издадена ли е заповедта в съответствие с материалния закон и целта му.

Извод: жалбата следва да бъде уважена като основателна, а оспорената заповед - отменена /чл. 172, ал. 2 АПК/.

Разноски:

С оглед изхода от спора в полза на жалбоподателя и представляващия го адвокат се дължат разноски от Главна дирекция „Гранична полиция“ /чл. 37, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 и чл. 38, т. 4 ЗМВР във връзка с § 1, т. 6 ДР АПК/, както следва:

На основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 5,11 евро, представляващи държавна такса.

Претендира се адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна правна защита и съдействие. Отнася се за изрично предвидено изключение от общия принцип, според който се заплащат само реално направените по делото разноски, поради което чл. 38, ал. 2 ЗАдв. следва да се тълкува буквално и да се прилага, без да се изискват и събират доказателства относно съществуването на някое от основанията, посочени в чл. 38, ал. 1, т. 1 - 3 ЗАдв. /така вж. Решение по адм. д. № 9332/2022 г. на ВАС/. В полза на представляващия жалбоподателя адвокат, осъществил безплатна правна помощ и съдействие пред АССГ, следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, определен съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата във връзка с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатската работа, или неговата равностойност в евро 511,29.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед рег. № 4536р ПАМ-3 от 09.01.2026 г. на началника на Гранично полицейско управление - С..

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“, със седалище в [населено място], да заплати на М. И. Я., [дата на раждане] , гражданин на Република Т., сумата в размер на 5,11 евро, представляващи направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“, със седалище в [населено място], да заплати на адв. И. А. Д. от АК – Х., с адрес – [населено място], [улица], адвокатско възнаграждение в размер на 511,29 евро за оказаната безплатно пред настоящата съдебна инстанция правна помощ и съдействие.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването на страните пред Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София - град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: